

BOHUMÍNSKÉ BÁSNĚ 2024

BOHUMÍN - I
(Janu Hanouskovi)

Víta nás Bohumín
nápísem: *MILUJI TĚ DOROTKO!*

BOHUMÍN - II
(Milanu Freibergovi)

Kostel z krve cihel
i budovy náměstí.
Březnová slza skla
propálená slunkem.

BOHUMÍN - III
(Vítu Slívovi)

Bohumín? Snad bohulibý
komín na který vyšplhal
Pepin se svou švagrovou?
Snad Bohu míň a daleko
k němu, když otec básníka...
Ach, bože! Z učitele ruštiny
slévačem se stal! A dál...
Bohumín? Snad bohu milá
pravá i levá síň srdce?
Jaký je význam tohoto
tajemného slova? Bohumín?
Já to nevím. Bohužel. Amen.

BOHUMÍN - IV
(Kamile Smigové)

Na patře chuť Bohumína.
Olivy a pokrutina odložená na talíř,
také řecký sýr a jiná chuť zvláštních
mandlí, ředkvičky a třpyt vína a úsměv
paní Kamily. Tedy chuť lásky - sladká!
Jako hnědá bábovka, kterou přikusuji
k olivám a uvnitř sebe si zpívám:
Děkuji vám, paní Kamilo!
Jste krásná a milá víla!
Poznal jsem Bohumín!
A navždy ho miluji!

MARYŠKA
(Kamile Smigové)

Tropický ostrov
uprostřed Bohumína
s vůní oliv, mandlí,
citronu, kávy a vína
políbil mě navždy
a navždy mě uhranul...

BOHUMÍN - V
(Ivance Vaňátkové)

Došla mi slova,
potkám tě po letech
na náměstí, milá
Ivanko Vaňátková.

Překrásná kamarádko
z překrásného města
děkuji ti za milé setkání
před západem slunce.

BOHUMÍN - VI

Oči té neznámé ženy
mi na chvíli někoho připomenou.

Raději odvrátím zrak,
abych navždy neztratil řeč.

David Bátor

Dopsáno v Bohumíně a v Brance 8 -
10. 3 2024